

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

פרנסה מהשמיים

הרב אלחנן ליסבון

נולדתי בווסטר, מסצ'וסטס, שם למדתי בבית ספר של חב"ד, כך שזכיתי כילד לקבל בסיס טוב בתורת החסידות. לקראת גיל בר-מצווה, לקח אותי אחד המורים שלי, הרב וולוול קוניקוב, לפגוש את הרבי, והייתה זו חוויה שאותה לא אשכח לעולם. אני זוכר שהרבי שאל אותי האם קיבלתי את מכתב הברכה ששלח לי לרגל הבר-מצווה, והשבתי שלא. הרבי מיד רשם לעצמו לוודא שהמכתב יישלח בשנית, ואז הוא העניק לי ברכה נפלאה.

אחרי שחזרתי הביתה לווסטר, החלטתי שאהיה חסיד של הרבי. היה זה בשנת תשכ"ז (1967), בתקופת מלחמת ששת הימים, זמן קצר אחרי שהרבי יצא בהכרזה על 'מבצע תפילין', בו קרא לכל יהודי להניח תפילין כדי להוסיף זכויות רוחניות לטובת ביטחונה של ישראל.

לא היה זה דבר קל לביצוע - לצאת לרחוב, לגשת לאנשים זרים ולבקש מהם להניח תפילין. אבל הרבי ביקש, אז עשיתי זאת.

למחרת, קרא לי מנהל בית הספר, הרב הירשל פוגלמן, ושאל אותי, "האם יצאת אתמול למבצע תפילין?" השבתי בחיוב, וסיפרתי לו לאיזה אזור הלכתי - לאחד מפרברי המגורים, שם עברתי בין בתים רבים ודפקתי על הדלתות. "האם אתה יודע בביתו של מי היית?!", אמר. "ראש העיר של ווסטר! והוא כל כך התרגש שאפשרת לו את ההזדמנות הזו להניח תפילין".

על פי הוראת הרבי, המשכתי ללמוד בווסטר עד כיתה י"א, ואחר כך הצטרפתי אל אחי שלמד בשיבת חב"ד במונטריאל. אלא, שאז התעוררה בעיה. אבי אמנם היה מרוצה מכך שלאחי ולי יש קשר אמיץ כל כך ליהדות, אך הוא סבר שעלינו לממש את עצמנו יותר, ולשם כך רצה שנלך ללמוד באוניברסיטה. אנחנו רצינו להמשיך בשיבה, אך אבינו היה נחוש בדעתו שהגיע הזמן שנעזוב. מלכתחילה, הוא לא התלהב במיוחד מהחלטתנו ללמוד בשיבה, אך כעת הוא בהחלט לא היה מרוצה מכך שאנו עדיין שם. תרעומת גדולה

הלכה והצטברה אצלו על כך, והוא החליט שהוא הולך לפגוש את הרבי בעניין זה. הוא ידע שהרבי למד באוניברסיטה, ולא היה לו ספק שהוא יצליח לשכנע את הרבי להורות לנו שגם אנו נלך ללמוד באוניברסיטה.

כששמעתי שהוא מתכוון לפגוש את הרבי, מיד נכנסתי ללחץ. לאבי היו דעות מאוד נחרצות בכל הנוגע לחינוך שלנו, ולא הייתי בטוח שהוא יצליח לשלוט בעצמו בנוכחות הרבי. חששתי שהוא עלול להתבטא באופן בלתי הולם.

בדיעבד, התברר שדאגותיי היו לשווא. הייתה להם שיחה נפלאה שארכה כעשרים דקות, ושהצליחה לפייס את דעתו של אבי לחלוטין.

כפי שאבי סיפר לי אחר כך, ברגע שנכנס אל החדר, הרבי בירך אותי לשלום בחמימות ובחיוך רחב, והוא נאלץ להגיב בהתאם. הוא אמנם דאג, כמובן, להשמיע את עמדתו - הוא טען שבניו לא חייבים ללמוד יום שלם בשיבה כדי להיות יהודים שומרי מצוות. בתור דוגמה, הוא הביא את אחינו הבוגר שהלך לאוניברסיטה והוסמך להוראה, תוך שמירה על

«

לציון שבועים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות | רעיונות אישים

אורח חיים דתי. כך הוא רצה שיעשו גם בניו הצעירים. "אך, אם הם ימשיכו ללמוד בישיבה, איך הם יצליחו להתפרנס אי פעם?", שאל אבי את הרבי.

בתגובה - כשחיוך רחב וקורן נסוך על פניו - הרים הרבי את ידו כלפי מעלה ואמר, "הקדוש ברוך הוא ישלח להם פרנסה מן משמים", ואז הרבי הוריד את ידו בתנועה איטית כלפי מטה. אבי פירש את המחווה הזו כהמשכה והורדה של ברכת ה'.

הרבי המשיך והסביר לאבי שאין לו מה לדאוג, שכן ה' דואג לנו. לאנשים שונים יש משימות שונות בעולם הזה, אך לקב"ה יש די אוצרות כדי לכלכל את כולם, תהא שליחות חיייהם אשר תהא.

למרבה הפלא, אבי קיבל זאת. בשנים הבאות, כשהוא היה חוזר ומספר לי את הסיפור הזה, חיוך מיוחד היה עולה על פניו שעה שהיה נזכר כיצד ביטל הרבי את כל הטיעונים שהוא התכוון להציג ולהתעקש עליהם עד הסוף. הוא נהנה לשחזר את הרגע שבו הרבי המשיך והוריד עבורנו את ברכת ה' מלמעלה.

מאחר שהפגישה התארכה מעבר למקובל, הציץ מזכירו של הרבי, הרב גרונו, אל החדר כמה פעמים כדי לראות מדוע אבי מתעכב שם זמן כה רב. כשהוא פתח את הדלת בפעם השלישית, הרבי התרומם מכסאו, וביקש ממנו שיסגור את הדלת. העובדה שהרבי סירב לקצר את הפגישה איתו, נגעה מאוד ללבו של אבי.

בזמן שבו בילה אבי במחיצתו, הצליח הרבי - מתוך אהבה - להביא אותו למקום אחר לגמרי. הוא התרכז לחלוטין, העמדה שלו השתנתה לגמרי והוא כבר לא התנגד לכך שנישאר בישיבה.

לאורך השנים, זכיתי גם אני ליחידויות רבות עם הרבי. הם אמנם לא היו ארוכות ומהפכניות כמו זו שאבי חווה, אך היו אלה רגעים מיוחדים מאוד עבורי.

באחת מהן - אינני זוכר כרגע מתי בדיוק זה היה - ביקשתי מהרבי ברכה שאצליח להתפלל כראוי. חשתי שאני אולי לא מבטא את כל המילים במדויק, ובעקבות חשש זה ביקשתי ברכה שאצליח לומר את התפילות בצורה מדויקת יותר.

בתגובה, אמר לי הרבי דבר מאוד מעניין. "כאשר אתה מתפלל, עליך להתפלל בתשומת לב, ולהביט בתוך הסידור, אפילו במשך זמן קצר".

בתחילה נראתה הוראה זו מוזרה בעיניי - למה "במשך זמן קצר"? הרבי עצמו תמיד הקפיד להביט בסידור, אפילו כשהיה אומר ברכה אחרונה קצרה. אולם בהמשך, כאשר

שימשתי מרכז של קייטנה, הבנתי את כוונתו של הרבי. אז, לא יכולתי להתפלל מתוך סידור, מאחר שהובלתי את התפילות בפני כמה מאות ילדים, והייתי חייב להביט סביב כדי לוודא שאיש לא הולך לאיבוד. אך נזכרתי אז במה שהרבי אמר לי - להביט בסידור "אפילו במשך זמן קצר" - שכן, יבוא זמן שבו לא אוכל להביט הרבה בסידור, אז שאעשה זאת בכל עת שיתאפשר, אפילו לזמן קצר.

דברים רבים כל כך למדתי מהרבי - למשל, איך להתמודד עם כל הסחות הדעת והמחשבות הזרות שמתעוררות מצד היצר הרע והסביבה החילונית. הרבי אמר שהעצה הטובה ביותר היא להסיח את הדעת מהמחשבות הללו, ולחשוב על משהו אחר. "אל תתן לדברים הללו לבלבל לך את המחשבות", אמר הרבי. "במקום זאת, נסה להתרכז ברעיון תורני, שכן 'מעט אור דוחה הרבה חושך'".

בסופה של כל יחידות, היה הרבי מרים את עיניו ומביט בי במשך רגע קצר, והמבט הזה הוא משהו שלעולם לא אוכל לשכוח. זה היה כאילו הרבי אומר, "אמרתי לך מה עליך לעשות, כעת גש ובצע זאת". המבט הוא היה הפקודה לפעול. המסר היה, "אתה החסיד שלי, ואני הרבי שלך, ואני צריך שתעשה זאת".

משנת תשמ"ב (1982), משמש הרב אלחנן ליסבון מנהלו הרוחני של בית חב"ד בפארק הייטס, בולטימור. הוא רואיין בחודש סיון, תשע"ו (2016).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשט"ו (1955) — במכתב לרב אריה לויין, מי שזכה לכינוי 'אבי האסירים', משבח הרבי את "פעולותיו הטובות בקו של אהבת ישראל" בקרב אסירי המחנות היהודים ועניי ירושלים, ומוסיף: "אשרי חלקו שההשגחה העליונה נתנה לו האפשרות להתנהג מתאים לזה. ובלי ספק אשר, סוף סוף, הנה על ידי האהבת ישראל פועל גם תוספת באהבת התורה ואהבת השם... לאלו שעמהם בא בקשר... רואים במוחש ש... כשמתחזק הקירוב משום אהבת ישראל מזכיר לפעמים על דבר השם תורתו ומצותיו, והדברים נשמעים וגם פועלים את פעולתם במשך הזמן".¹ ה' במנחם אב.

1 אגרות קודש, כרך יא, עמ' שיא

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.
לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשנתנו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונום.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי
THE
JEM FOUNDATION
ואתה תצוה... להעלות נר תמיד